

רע"פ 2750/22 - אורי אלי ליולקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2750/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אורי אלי ליולקו

נ ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 4.4.2022 ב-ע"פ 12767-01-22 שניתן על ידי השופטת דנה מרשק מרום, השופט העמית יורם צלקובניק והשופט עוז ניר נאו; ובקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-ע"פ 12767-01-22 (השופטת ד'מרשקמרום, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ע' נירנאו) מיום 4.4.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר הדין של בית משפט השלום בנתניה (השופטת מ' גרינברג) ב-ת"פ 45160-10-17 מיום 5.7.2021 ומיום

9.12.2021, בהתאמה.

2. כמתואר בכתב האישום, המבקש והמתלוננת היו בני זוג פרודים אשר התגוררו יחדיו. ביום 8.6.2017 בסמוך לשעה 21:45, התגלע סכסוך בין השניים על רקע חששו של המבקש כי המתלוננת מקליטה אותו. המבקש לקח בכוח את הטלפון מידיה, והחל להכותה באמצעות הטלפון בראשה, ובידו האחרת הכה אותה באגרופיו. לאחר מכן, המבקש השליך את מכשיר הטלפון לעבר הכניסה לבית, ומשהמתלוננת רצה על מנת לקחתו, בעט בה.

עוד צוין כי בהמשך, המבקש הלך לחדר השינה כאשר מכשיר הטלפון ומפתחות הדירה בידו, ודלת הכניסה נעולה. המתלוננת נכנסה אחריו לחדר השינה, לקחה את המפתחות והחלה לרוץ לעבר הכניסה לבית. המבקש תפס אותה בסמוך לדלת הכניסה, אחז בידיה בחוזקה והפילה לרצפה תוך שהוא עומד מעליה.

בעוד המתלוננת זועקת לעזרה, המבקש התיישב עליה והחל לחנוק אותה באמצעות ידיו באומרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". בתגובה, המתלוננת שלחה ידיה לכל עבר ושרטה אותו, עד אשר הצליחה להשתחרר מאחיזתו ועזבה את הדירה. כתוצאה ממעשי המבקש, נגרמו למתלוננת כאבים בצוואר, גב וידיים, והמטומות באמותיה.

בגין האמור, יוחסו למבקש עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ועבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

3. בסיומו של הליך שמיעת ראיות, המבקש הורשע במיוחס לו בכתב האישום. בית משפט השלום ביכר את עדותה של המתלוננת אותה מצא "מהימנה, כנה ועקבית", על פני עדות המבקש, המטילה את האחריות לאלימות לפתחה של המתלוננת. נקבע כי על אף מאמציו הרבים של המבקש לשמור על גרסה עקבית ואחידה, טענתו כי לא תקף את המתלוננת, והוא אשר היה מותקף על ידה, אינה יכולה לעמוד.

מנגד, בית משפט השלום מצא חיזוקים לעדות המתלוננת בראיות נוספות, ובכללן עדות עובד המכולת הסמוכה, לפיה המתלוננת הגיעה בליל האירוע כשהיא בוכה, רועדת ולחוצה, וסיפרה כי המבקש תקף אותה, וכן ביקשה לעשות שימוש בטלפון שלו כדי להתקשר למשטרה; תוכן שיחות המתלוננת עם מוקד 100; עדות השוטר אשר הגיע למקום, ותיעוד החבלות בתעודה רפואית. נקבע כי אין בסתירות להן טוען המבקש בעדות המתלוננת כדי להעיב על מהימנותה, וכי גרסתה עקבית בהתחשב בכך שמדובר באירוע מתמשך וטראומטי בו הותקפה במספר אזורים בגופה.

4. בגזר דינו, בית משפט השלום נתן דעתו לפגיעה בשלומה ובטחונה של המתלוננת; למגמת ההחמרה בענישה בגין עבירות אלימות במסגרת התא המשפחתי, וכן למדיניות הענישה הנוהגת. לזכות המבקש, נשקלו עברו הפלילי "הנקי", היעדר אלימות מצדו מאז עדות המתלוננת, והנזק שעלול להיגרם לו בעקבות הרשעתו, בשל היותו רופא בהכשרתו.

בהתחשב בכל אלו, נגזרו על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות אחרת, למשך 3 שנים; ופיצוי למתלוננת בסך 2,000 ש"ח.

5. ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו - נדחה על שני חלקיו.

בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בממצאי העובדה שנקבעו בהכרעת הדין, משאלו נומקו באופן יסודי ומפורט תוך התייחסות רחבה לכל טענות המבקש. צוין כי עדות המתלוננת נקבעה כמהימנה ועקבית, ואף נמצאו לה חיזוקים - זאת בניגוד לגרסת המבקש, אשר תוארה על ידי בית משפט השלום כגרסה "מיתממת" ולא הגיונית. משכך ובהיעדר כל בסיס להתערב בממצאי המהימנות, נדחה ערעורו על הכרעת הדין.

כמו כן, בית המשפט המחוזי אף לא ראה מקום להתערב בעונש שהוטל על המבקש, בקובעו כי לא נפלה שגגה בגזר הדין המשקלל גם את נסיבותיו האישיות.

6. מכאן הבקשה שלפניי.

המבקש מעלה שורה ארוכה של טענות נגד אופן ניהול ההליך בעניינו, ובכלל זה עצם הצגת חלק מראיות התביעה בהליך ההוכחות; אופן הטיפול בבקשות לתיקון פרוטוקול; וכן משיג על קביעות עובדתיות השגויות לטענתו, בהכרעת הדין. עוד נטען, כי העונש שנגזר עליו הוא בגדר "ענישה מופרזת" אשר לא נראתה כמותה.

דיון והכרעה

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 2250/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (1.5.2022); רע"פ 2354/22 טקסל אפ.סי.ג'י טכנולוגי (2100) בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.4.2022)).

הבקשה שלפניי רחוקה עד מאוד מלהימנות עם מקרים חריגים מעין אלו. חרף ניסיונותיו של המבקש לשוות לבקשתו דיון בסוגיות עקרוניות, הרי שעיון בה מעלה כי היא חוסה תחת עניינו הפרטני, ואינה מעלה כל חשש לעיוות דין - די בכך כדי לדחותה.

8. הכרעת דינו של בית משפט השלום יסודה בקביעות עובדתיות מובהקות ובמצאי מהימנות, הנטועים היטב בחומר הראיות שהובא לפניו, כמו גם בהתרשמותו הישירה מהעדויות השונות, לרבות זו של המתלוננת, ומנגד זו של המבקש. כלל ידוע הוא, כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות מעין אלה, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 1007/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (23.3.2022); רע"פ 203/22 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.1.2022)).

למקרא הכרעת הדין, כמו גם פסק הדין שלערעור, נלמד כי הרשעת המבקש עוגנה כדבעי בחומר הראיות שהונח

לפני הערכאה הדיונית, וזו דנה במסגרת הליך ארוך ומתמשך בכל טענות המבקש. הפוך והפוך בהכרעת הדין, ולא תמצא בה "אבן שלא נהפכה" וגם לא נקודה שלא נתבררה או לובנה.

בשונה מעדות המבקש, עדות המתלוננת הוערכה כמהימנה ועקבית, ויתר הראיות בתיק חיזקו אף הן את גרסתה, ובכלל זה - עדותו של עובד המכולת הסמוכה, אליה המתלוננת ברחה לאחר האירוע; עדות הרופאה שטיפלה בה ביום שלמחרת האירוע, וכן עדות השוטר אשר הגיע למקום. ראיה מחזקת נוספת אשר הונחה לפני בית המשפט היא תוכן שיחות המתלוננת למוקד 100, לפיה סיפרה שברחה מהבית לאחר שהמבקש הרביץ לה והחל לחנוק אותה, אך בה בעת שללה מקרי אלימות בעבר, דבר אשר העיד על אמינותה.

9. קשה להפריז בחומרתן הרבה של העבירות בהן הורשע המבקש, אשר תקף את בת זוגו, באימו עליה כי יטול את חייה. מעשיו מעוררים סלידה וראויים לכל גינוי והוקעה. וכפי שכבר ציינתי במקרה אחר:

"... יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..." (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)).

על רקע זה, נהיר אפוא כי העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת אשר יש בה כדי להצדיק התערבות ערכאת הערעור, קל וחומר במסגרת "בגלגול שלישי" (רע"פ 1899/22 אלקרעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.3.2022); רע"פ 2720/22 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.5.2022)).

10. אשר על כן, הבקשה נדחית. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ח' באייר התשפ"ב (9.5.2022).

ש ו פ ט